

новъ забѣлѣзва въ послѣдния си рапортъ, у насъ нито хората, нито добитѣкътъ се хранятъ както трѣбва. Г. П. Германовъ се готвилъ да докаже това въ новия рапортъ, който, както слушамъ, той работи. За сега достатъчно ще бжде да забѣлѣжа, като се възползувамъ отъ цифритѣ, които има любезността, да ми достави г. поручикъ Атанасовъ, и които всѣкой може да провери, че прѣзъ 1889—92 години България е произвела:

хлѣбна храна килограми	6,762,762,950
изнесла прѣзъ сѣщитѣ год. навънъ	2,199,431,650
употрѣбила е за посѣви прѣзъ иститѣ години	916,982,170
	3,111,413,820
Оставатъ за ядене на населен. и прѣзъ 4 г. кил.	3,646,339,130

Понеже нейното население прѣзъ тия четири години е било около 3,250,000, то на човѣкъ на година се пада по 280 килогр., когато въ хлѣбоядни страни, като нашата, полага се срѣдно по 320 килограма.¹

На ония, които биха рекли да извадятъ отъ горнитѣ данни бързото заключение, че ние економически пропадане, азъ ще забѣлѣжа, че има за щастие у насъ признаци — като увеличението на непрѣмитѣ ни даядия и други — които показватъ, че въ нѣкои отношения и у нѣкои класове отъ нашето население, положението не е тѣй безнадежно и отчаяно. Кой сж точно тия отношения и какви сж тия класове, ние не знаемъ, защото не познаваме още себе си, защото ни една мѣродавна анкета не е хвърлила още свѣтлина въ мрака на това наше безпросвѣтно невѣжество.

Врѣме е, новото министерство на земледѣлието да се въодушеви отъ спасителното Сократово познай себе си и да назначи една вѣща комисия, която да ни освѣтли върху материялното ни положение и да ни достави основа, върху която да положимъ мѣрkitѣ за повдигане благосъстоянието на населението и едно ново, равномерно и справедливо разпрѣдѣление на данѣцитѣ ни.

¹ Ето смѣтка и за фуражнитѣ храни прѣзъ сѣщитѣ 1889—92 г.:
 България е произвела прѣзъ тия години килограми 1,496,797,750
 изнесла е 166,820,260
 употребила е за посѣви 242,031,050 408,851,310
 оставатъ за храна на добитѣка и килогр. 1,087,946,440